

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULŪ L.

ANUNȚIURILE:

Pe unŷ anŷ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. n. pentru fiecare publicare

România și străinătate:

Pe anŷ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Sorteeri nefranante nu se primesc. — Manuscripte nu se retrăm.

N° 157.

Sâmbătă, 18 (30) Iulie.

1887.

Brașovŷ, 17 Iulie 1887.

Incheiândŷ darea de sēmă, ce amŷ făcut'o în numerii precedenți ai fōiei nōstre asupra articolului despre „Sașii ardeleni“ apărutŷ de curēndŷ în „Neue freie Presse“, amŷ dișu că vomŷ reveni îndată ce vomŷ vedē rēspunsulŷ diarelorŷ sășesci.

Ađi suntemŷ în pozițiune de a putē împărtași cetitorilorŷ noștri acestŷ rēspunsŷ.

Atâtŷ „Siebenbürgisch-deutsches-Tagblatt“ din Sibiu câtŷ și „Kronstädter-Zeitung“ de aici s'au pronunțatŷ în cestiunea atinsă de fōia vienesă.

Amēndouē diarele sășesci declară, că este falsă informațiunea ce o primesce „N. fr. Presse“, că Sașii ardeleni s'ar fi săturatŷ de politica opozițională.

„Politica sășescă este și ađi totŷ cea de mai înainte, ea este politica apērării“ — exclamă „Sieb. d. Tagblatt“.

„Politica nōstră opozițională“ — diice „Kronstädter Ztg.“ — „nu e o „politikă de separare“, ci o politikă de apērare în contra atacurilorŷ, ce le îndreptă guvernulŷ asupra condițiunilorŷ fundamentale ale existenței nōstre, o politikă de rezistență în contra asuprirei limbei nōstre materne și a individualității și culturai nōstre naționale... politikă pe care o profesăză întrēga partidă poporală sășescă...“

Va sē diică ambele organe naționale sășesci afirmă deopotrivă, că politica sășescă este „o politikă de apērare.“

Se nasce acum întrebarea până unde merge acēsta politikă de apērare?

„Politica nōstră este o politikă de apērare“ diice „Sieb. d. Tagblatt“, „pentru că ni s'a impusŷ lupta; din partea reprezentanțilorŷ poporului sășescu s'a datŷ însē nu numai odată espresiuine cugetului, că nu noi amŷ turburatŷ pacea și că lupta înceteză de sine în momentul când vorŷ fi satisfăcute dorințele nōstre drepte și va fi recunoscutŷ dreptulŷ nostru violatŷ.... Din partea guvernului nu s'a întēplatŷ nimicŷ ce s'ar putē talmăci așa, că voesce sē înceteze a mai asupri pe Sași. Deși aici depinde multŷ și dela persōne, cestiunile de carŷ se tractēză nu suntŷ exclusivŷ și în prima liniă cestiuni de persōne. Trebuie sē se procedă seriosŷ cu adevērata și prin lege garantata egala îndreptățire.“

„Kronstädter Ztg.“ merge unŷ pasŷ mai departe și arată mai de aprōpe minimulŷ concesiunilorŷ, ce ar trebui, după ea, sē le facă Sașilorŷ guvernulŷ ungurescŷ ca sē „înceteze de sine“ lupta lorŷ contra lui.

După ce arată, că partida poporală sășescă este aplecată a se înțelege cu guvernulŷ ungurescŷ, dēr nu așa ca sē i se supună necondiționatŷ, ci numai decă va înlătura cauzele gravaminelorŷ Sașilorŷ ardeleni, „Kronstädter Ztg.“ diice:

„Diferite semne, ca discursulŷ lui Csernatony în Fiume ș. a. precum și espunerile corespondentului peștanŷ alŷ lui „N. fr. Presse“, care se pare că este apropiatŷ guvernului, arată, că guvernulŷ în adevēru se ocupă cu cugetulŷ, de a înlătura și a îndrepta celŷ puținŷ nedreptățile cele mai flagrante, ce li s'au făcutŷ Sașilorŷ în cursulŷ celorŷ 15 ani din urmă. Decă s'ar întēmpla acēsta în adevēru, atunci Sașii de siguru nu se vorŷ gândi multŷ de a face pace cu guvernulŷ.“

Este prim urmare ôrocure deosebire între enunțațiunile celorŷ douē foi ale partidei poporale sășesci. Prē când „Sieb. d. Tagblatt“ vorbește încă de o seriosă esecutare a legii de naționalitate, „Kronstädter Ztg.“ admite pacea și în casulŷ când s'ar delătura măcarŷ cele mai flagrante nedreptățiri, ce li s'au făcutŷ Sașilorŷ de 15 ani încōce.

Se mai deosebescŷ păreriile ambelorŷ foi și în privința număruluiŷ guvernamentalilorŷ sași aleși în dietă. Fōia sibiiană diice, că suntŷ patru pe când cea de aici vorbește numai de trei guvernamentali.

In fondŷ însē se unescŷ ambele organe sășesci în părerea, că Sașii ardeleni nu numai că consideră ca posibilă, ci dorescŷ chiar o tranșacțiune cu guvernulŷ actualŷ alŷ lui Tisza.

Și acēsta este, ce ne interesăză pe noi Români ardeleni mai multŷ.

De ce? — vomŷ arăta în curēndŷ, când ne vomŷ da și noi, după cum amŷ promisŷ, opiniunea asupra atitudinei politice a Sașilorŷ ardeleni.

Din afară.

Intr'unŷ articolŷ intitulatŷ „Francia și Germania“, „Kreuzzeitung“ exprimă temerea de a vedē formându-se în curēndŷ unŷ cabinetŷ francescŷ Clemenceau-Rochefort cu generalulŷ Boulanger ca ministru de rēșboiu. Unŷ asemenea evenimentŷ, diice fōia berlinesă, ar fi semnalulŷ rēșboiului socialŷ, sēu alŷ unui rēșboiu de rēșbunare. „Kreuzzeitung“ conchide că pe de o parte persecuțiunile nebune la care suntŷ supuși Germanii în Francia și pe de altă parte atitudinea Rusiei vorŷ sili Germania d'agrăbi ora catastrofei. Se crede în generalŷ că acestŷ articolŷ nu este inspiratŷ.

In cercurile diplomatice din Petersburgŷ i se dă o mare însemnătate înțelegerei stabilite între Anglia și Rusia asupra delimitării graniței afgane. Se crede cu hotărēre, că acestui aranjamentŷ în privința Afganistanului fi vorŷ urma și alte încercări d'a se înțelege Rusia și Anglia pe tērēmulŷ politiceii europene și se pređice chiar, că acēstă schimbare între raporturile Rusiei și Angliei se va da pe față în scurtŷ timpŷ. Rezolvarea cestiunei granițelorŷ afgane a fostŷ până mai eri-alaltăeri fōrte problematică, deôrece ministerulŷ rusŷ de rēșboiu și, precum se diice, chiar șefulŷ departamentului asiaticŷ, care a presidatŷ comisiunea de delimitare, și-au datŷ mari silințe sē zădărnicescŷ tractările. Numai când monarhulŷ s'a amestecatŷ în mersulŷ tractărilorŷ, a fostŷ posibilŷ sē se obțină o înțelegere.

Ministrulŷ de rēșboiu francescŷ a inspectatŷ scōlele militare din Sain-Cyr și a ținutŷ elevilorŷ o cuvēntare, în care și-a exprimatŷ convingerea, că oficerii viitori ce vorŷ eși din acēstă scōlă vorŷ fi demni de predecesorii lorŷ. Impōrtă, a adausŷ ministru, ca sē se scie dincolo de granițe, că națiunea francesă n'a degeneratŷ, ci e gata sē 'și dea tōte silințele și sē aducă orice sacrificiu spre a 'și conserva onōrea și demnitatea.

In adunarea poporului din Copenhaga, ministrulŷ de rēșboiu a accentuatŷ necesitatea imperiosă d'a se întări mijlōcele de apērare a capitalei și de a se spori armata de uscatŷ, deôrece Danemarca nu mai e stăpână pe mare. Ministrulŷ a exprimatŷ temeri de unŷ apropiatŷ rēșboiu.

„Pol. Korr.“ e informată din Bucuresci, că observarea făcută, într'una din ultimele ședințe ale consiliului de ministri, de cătră ministru-președinte Brătianu, cum că actuala situațiune esternă pricinuesce cele mai seriose îngrijiri, e a se reduce la împejurarea, că ministru-președinte motivândŷ o comandă pentru scopuri militare accentuă, că România în actuala situațiune nesigură a lumii nu trebuie sē uite sub nici o împejurare datorŷ proprii apērării.

Precum se asigură în cercuri bine informate din Viena, până acum nu s'a fixatŷ nici o di hotărērită pentru întēlmirea monarhilorŷ austro-ungari și germani în Gastein. De asemenea nu s'a

lucutŷ nici o hotărēre definitivă asupra timpului și locului întēlmirii contelui Kalnoky cu prințul Bismarck. Atâta e sigurŷ că amēndoi bărbații de statŷ se vorŷ întēlni și în anulŷ acesta.

In privința cuprinsului comunicării ce a făcutŷ de curēndŷ Porții ambasadorulŷ rusŷ Nelidoff în cestiunea bulgară, se diice că Rusia repetă rēspunsulŷ ce l'a datŷ Porții la ultima întrebare ce i-a făcutŷ o, că acēstă Rusia numai atunci va oferi mâna sa pentru rezolvarea cestiunei bulgare și va eși din pasivitatea sa, când i se va da asigurarea, că actualii puternici din Bulgaria se retragŷ și, conformŷ propunerilorŷ ruse, va ajunge în fruntea Bulgariei unŷ singuru rēgentŷ.

Revolta țerănescă în Galiția.

O telegramă din 26 Iulie ne comunicase că în cerculŷ galițianŷ Rudki au isbucnitŷ turburări între țerani și că s'au trimisŷ în contra lorŷ 180 de gendarmi.

După amēruntele ce le avemŷ, turburările au isbucnitŷ din cauza noiei legi a șoselelorŷ, croită de dieta din Lemberg, lege care a nemulțamitŷ populațiunea țerănescă a Galiției și introducerea ei a întēmpinatŷ violență opozițiune.

Mișcarea țerănescă contra legii a pornitŷ din satulŷ Tuliglowy, de unde s'au trimisŷ cerculare comunelor vecine cu provocarea, sē se alătore la mișcare. Locuitorii din Romanowka în cerculŷ Rudki s'au înarmatŷ cu cio-mage, cu imblăcii și cu cōse și ajutatŷ de comunele vecine Koropuzs și Chiszowice au năvalitŷ asupra gendarmilorŷ, carŷ fuseseră trimisŷ contra lorŷ. Gendarmii făcēndŷ usŷ de arme, au împușcatŷ vr'o cincŷ țerani, dintre carŷ doi au muritŷ. E temere că populațiunea fiindŷ amărītă se adună în mare mulțime pe șosele spre a opune rezistență energică.

SCRIRILE ȚILEI.

Foile unguresci s'au pusŷ pe gânduri în fine din cauza greutățilorŷ mari, ce apasă pe „poporulŷ din Ungaria.“ E vorba de națiunea domnitoare, de Maghiari, pe carŷ „Budapesti Hirlap“ nu-i pōte compătimi de ajuns pentru amara sorte la care i-a dusŷ dările grele. Într'unŷ articolŷ de fondŷ, vorbindŷ despre multele esecutiuni ce se facŷ poporului ungurescŷ pentru dare, „Bud. Hirl.“ numesce modulŷ de colectare a dărei devastare tătărăscă și articolulŷ și-l începe cu cuvintele: „Sē plătimŷ Maghiarilorŷ, căci vine Tătarulŷ.“ „Kolozsvar“, vrēndŷ sē rēspundă lui „Bud. Hirl.“, îi aduce aminte de avantajele ce le are contribuabilulŷ, care în schimbulŷ dărei plătite capătă protecțiă, este asiguratŷ și dobēndesce mii de folose pe terenulŷ dezvoltării culturale. „Kolozsvar“ face negreșitŷ alusiune la scōlele maghiare, căci în adevēru din banii contribuabililorŷ se facŷ și multe scōle pentru poporulŷ maghiarŷ. Ce recompensă îi se dă însē în schimbulŷ acestorŷ dări poporului românŷ, căruia scōle nu i se facŷ, libertatea individuală nu-i este asigurată, averea mereu îi este atăcată, ér dările suntŷ mai grele cu multŷ ca ale Maghiarilorŷ? Acum țai pōte inchipui ori-cine, că la ce devastare tătărăscă — vorha lui „Bud. Hirl.“ — e espusŷ poporulŷ românŷ, decă Maghiarii, ocrotiți și protegiați, au ajunsŷ la despeșare!

—x—

Se scrie din Canija mare: că la 16 Iulie n. s'a făcutŷ arătare penală le tribunalulŷ de acotŷ contra a 150 alegătorŷ de ai partidei guvernamentale, carŷ pōtŷ fi năpōdoiosŷ doveditŷ că au fostŷ mituiți. Petiția cătră camera deputațilorŷ pentru anularea alegerei e gata; documentele alăturate la ea vorŷ arunca tristă lumină asupra procederei partidei guvernamentale.

—x—

După cum i se comunică din Pesta foiei vienezee „Pol. Korr.“ cu privire la plănuita desființare a regalietorŷ și în specială a dreptului de crășmăritŷ, guvernulŷ ungurescŷ s'a hotărītŷ, ca acelea sē nu le rēschimbere pentru comune, ci pentru statŷ. În săptămānile din urmă s'a procedatŷ la compunerea unui tablou despre veni-

tele actuale ale regalului de crăsmărit. De altminterlea afacerea, în special partea financiară a ei, se află încă într'un stadiu începător, așa că acum încă nu poate fi vorba de a alerga guvernul la piața de bani pentru acest scop. — Va să zică un nou împrumut bate la ușă și în același timp și răscumpărarea regaloră în folosul statului, er nu ală comunelor! Din ce în ce mai bine.

—x—

În comuna *Racoșul de Jos*, comit. Albei de sus, s'au bolnăvit 21 copii de vîrsat (bubată) dintre cari 10 au murit, 6 s'au însănătoșat, 5 au rămas încă în căutare.

—x—

Intr'o comună de lângă *Cernăuți*, în Bucovina, sătenii, infuriați pentru că au pierdut un loc de pășune, s'au revoltat și au înpușcat pe proprietarul *Volcynski*, în a cărui proprietate a trecut numitul loc de pășune. S'au trimis trupe pentru restabilirea ordinii.

—x—

Bietul oficios „*Nemzet*” a pățit'o cât de bună. În numărul său dela 22 Iulie n. aducînd scirea despre omorîrea lui *Henry Stanley*, vestitul scrutător african, și vrînd să i facă biografia, o face pe a lordului *Edward Henry Derby Smith Stanley*, un bărbat de stat engles, care în viața lui nu s'a ocupat de Africa. Cine îi va fi făcut posna acesta lui *Moriz Jokai*, directorul foii, nu ni-să spune, destul e în următorul număr a rectificat.

—x—

În 16 Iulie n. a fost omorîta în *Varadia* locuitoră de acolo *Maria Bela*; a fost omorîta în ziua mare și jefuită de 270 fl. și mai multe efecte de valoare. Principala hoț și ucigaș *Jovan Buzan* a fost prins în ziua următoare, der înainte de a fi judecat, s'a executat însuși spîndurându-se cu cureaua în închisore.

—x—

D-lu Iosif Marin, locotenent de artilerie din armata austro-ungară, s'a primit în armata română, regimentul 1 de artilerie, pe ziua de 8 Iulie 1887, cu gradul de locotenent și cu vechimea în acest grad dela data de 8 Iulie, scrie „*România*”.

—x—

Diracțiunea căilor ferate adriatice din Italia a făcut însemnate reducțiuni pe căile ferate pentru ca să potă atrage transportul de cereale dela *Dunărea de Jos* și *Marea Neagră* la *Veneția*, de unde apoi se ia drumul *Esotthard* spre *Elveția*.

—x—

În grădina hotelului „*Pomul verde*” va cânta mîne sîră *Sambătă 18 (30) Iulie* *musica regimentului 2 de infanterie*. Inceputul la 8 ore.

In memoria lui Aron Florian.

Cuvînt funebrelă rostit de d. D. A. Laurian la înmormîntare.

Te-ai dus și tu, bătrîne!

Erai aproape singur în picioare dintre tovarășii tîi de luptă, der securea morții trebuia să te abată și pe sine, ștejar falnic care biruise atîtea vijelii!

Multa viață a trebuit să fii în tine, ca să poți lupta aproape un vîc. Și partea cea mai frumoasă a vieții tale ai dăruit'o școlii. Astăzi școla te plînge, cum te plînge și familia ta.

Venit de peste munți, după revoluția lui *Tudor*, ai purtat un lung șir de ani făcînd cultura, și prin

cultură a deșteptării nîmului tîu. Dela școla din *Golești*, unde creșturi pe copii *Golescului*, acele figuri simpatice din mișcarea noastră contemporană, cari tîte s'au pogorit în mormînt, până la *Universitatea din București*, pretutindeni glasul tîu puternic a mișcat inimile și a lăsat urme puternice, ce n'au pierit decît deodată cu pieirea celor ce tî-au fost școlari.

Sôrtea a vrut ca să fii și eu unul din școlarii tîi și tocmai în anul când tî-ai luat rămas bun dela catedră. Pentru noi tîi a fost o jale plecarea ta. Te am rugat să vii, ca să ne mai faci lecții, și ne-ai mai făcut câteva luni. Cu ce pasiune sorbiam cuvintele tale. Lecțiunile de istorie în gura lui *Aron Florian*, erau un șir de tablouri vii, în care trecutul se înfățișa cu o expresiune puternică. Parcă vedeam cu ochii tîu ce se petrecea, și câteodată parcă luam și noi parte la evenimentele. Er când profesorul trecea explicația filosofică a faptelor, când stabilea legătura dintre efecte și cauze, parcă ne gîseam într'un laborator, unde făceam experiențe. Atît de limpede și de convingătoare era explicația dată. A fost unul dintre cei cari ne pasiona pentru știință. Așa a trebuit să fii *Aron Florian* în tîta viața lui de dascăl!

Cu un glas puternic, cu o cuvîntare populară și înflorită, el știa să ne pîrte, ca un arbitru eminent, prin tîte emoțiunile. Plîngeam și rideam, ne entusiasmasem, după cum vrea dînsul.

Și era un om cult *Aron Florian*. Clasicitatea greacă și romană îi erau prietene din copilărie. Literaturile moderne, germană, franceză și italiană, îi erau familiare. Vorbia și scria în tîte aceste limbi.

Seracă fiind școla de cărți didactice, *Aron Florian* a muncit să umple golul de învățămînt. Dela *Catechismul* din școlile primare și până la marele *Dicționar trancelo-român*, la care a colaborat cu *Petre Poenaru*, eforul școlilor, și cu *Gheorghe Hill*, profesor de limba latină, el a pus în mîna școlarilor mai multe cărți pentru înlesnirea învățării. Opera sa principală însă este *Istoria principatului românesc*, scrisă cu acea vigore caracteristică la anul 1843. Ce modele frumoase de literatură se găsesc în acesta carte!

Der nu este numai școla care a ocupat întreaga activitate a lui *Aron Florian*. Ca mulți din contemporanii sîi, el a luat parte la mișcările politice ale *Românilor*. Astfel îl găsim în revoluțiunea dela 1848 de aci, și apoi în comitetul mișcării de peste munți.

Școla însă a fost ocupația lui de căpetenie; ei i-a consacrat, ca profesor, ca inspector, ca membru în consiliul permanent, ca publicist, cea mai mare parte din viața sa. De mersul ei a trebuit să se bucure mai mult *Aron Florian*. Unde eram cu școla la 1827, când *Aron* a venit la noi, și unde suntem, când el plecă dintre noi? Ce distanță grea de măsurat! *Aron* a trebuit să se bucure mult de străbaterăa acestei distanțe, căci el a fost unul dintre aleșii, cari mult luptat-au pentru răspîndirea luminii. Sub ochii lui au trecut șiruri de tineri, generații întregi, înarmate pentru progres. Și se bucura bătrînul de câte ori vedea un talent distins în rîndurile tinerilor.

Acum însă a sosit ceasul despărțirii de veci. Te duci, bătrîne, acolo de unde nimeni nu se mai întorce. Lași o familie în jale. Lași o mulțime de școlari și de prietini în mîhnire. Ei nu te vor uita însă, căci mult muncit-a-i pentru ei. Faptele tale îi prelungeșc viața după mîrte. În noi, tot'dauna va trăi amintirea ta.

Mergi, mergi acuma în țera vecinicii, și spune

tovarășilor tîi, cari au luptat pentru lumină, că școla nu vî uită pe nici unul.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. — Deodată cu împărțirea pusei cu repetiția *Mannlicher* la trupe, se vor împărți și cară nouă de munițiune cu câte doi cai, în locul celor de până acum cu patru. Carul cuprinde șapte despărțiri cu 7000 cartușe de 11 mm. Pe când până acum aveau câte două companii un car, va ave de aci înainte fie care companie un car. Carul cu munițiune cu tot are o greutate de 870 kilograme. Fiind mic și îngust, 113 centimetri distanța de lățime între rîtele pîreche, va încăpea pe căi înguste prin pădure și printre munți, pe poduri înguste ș. a. — Ministerul comun de război are de gînd, decît ministrii de finanțe austriac și unguresc vor găsi cu cale, să adaugă în bugetul anului viitor suma de 4 milioane fl., pentru ca să se potă da soldaților și sîra ceva de mîncare.

România. Pentru adoptarea și comandarea tunurilor de 15 c. m. calibru cu tragere repede și revolverelor, torpilorlor autonome, a 3 canoniere de poliție și diferite accesorii necesare la completarea armamentului flotei, s'a decis cu aprobarea regală plecarea în misiă a d-lui general *N. Demetrescu Maican*, comandantul flotei, și a căpitanului *Mănescu* pentru tot timpul cât va fi trebuință. Numele celor trei torpilor comandate în Franța la „*Société anonyme des Forges et Chantiers de la Mediteranee*” va fi: *Naluca*, *Sborul* și *Smeul*.

Raport polițienesc.

Individul *Csengery Mihály*, despre care s'a comunicat mai înainte, că a colectat bani din *Brașov* și *Făgăraș* pentru incendiații din *Careii mari* și că trimisese primarului de acolo scrisori de bani, conținînd numai hîrtia albă, a fost prins. Căpitanatul orașenesc din loc a fost înconșcințat de fotografu *Adler* de aci, că acel individ în timpul șederii sale la *Brașov* se fotografiase și se adresase apoi din *Ciuc Sereida* numitului fotograf, ca să-i trimetă fotografiile post-restante la *Tergu-Mureșului*. Căpitanatul orașenesc din loc a telegrafat autorității polițienesc din *Tergu-Mureșului*, ca să aresteze pe *Csengery*, care cădu astfel singur în cursă venind din *Ciuc-Szereda* la *Tergu-Mureșului* să i ia fotografiile.

Martî noptea, i s'a furat unui învîșcelu dela magazinul de aprovizionare, un cîșu de argint de cătră un trecător, pe când acela se întorcea beat la casarmă.

Pe drumul cătră hotelul No. 1, prin *Strada Vămii*, *Tergu grăului*, *Strada Caldărarilor*, *Strada Ați* și *Strada neagră* s'a pierdut o pungă, conținînd două fotografii și bani în valoare de aproape 70 fl. v. a. Onestul aflător să bine-voiască a-l depune la căpitanatul orașenesc din loc.

Azi nopte *Maria Czoguj*, care se afla în serviciu la cofetariu *Barla*, s'a spîndurat, probabil din vre-o supărare pricinuită de dragoste.

Alaltaer la amîl a fost tăiat un mic castan da pe calea ce duce din *Ulța de mijloc* la *Brașovului* vechiu pe dealul străjii. Făptutorul a fost descoperit er și s'a arătat autorității competente.

FOILETONU.

(15)

Misterele Veneției.

de *Edouard Didier*, traducere de *Ioan S. Spartală*.

V.

Măști și obraze.

Nu trecură nici 3 săptămîni după ce se întimplară acestea și *Batista Martinengo*, însoțit d'o suită numărîșă, plecă cu pompă mare din podestatul său *padovan*, pentru ca să se ducă în *Veneția*.

Tîta suită își lăsase caii în mîinile lacheilor și se sui în gondolele legate la înbucătura *Brentei*.

Afară de gondole mica flotilă avea două plute destinate ofițerilor mici și omenilor de serviciu. Când veni rîndul sergentului *Bartolomeo* ca să ia loc alături cu camarazi sîi, contele *Martinengo* îl chemă și i dete ordin să stea în picioare lângă dînsul în gondola sa, unde podestatul era singur.

Era aproape cale de două cîsurî până la *Veneția*; contele *Batista Martinengo* profită de timpul acesta pentru a da lui *Bartolomeo* ordine și instrucțiuni, cari nu păreau de felul a fi pe gustul supărăciosului sergent. Și încă ce-l învăța podestatul.

— Eu vreu să te faci că nu mai ai nici un necas pe gondoliul *Ricardo*, pe care o să-l înțelnesc mai pe urmă la palatul patricianului *Felice Badoer*.

— Va să zică *Ricardo* este în serviciul tînerului cont? întrebă sergentul.

— Da.

Bartolomeo se strîmbă și dîse cam rîstit după obiceiul lui:

— Escelența vîștră știe că suntem certai amîndoi?!

— Știu.

— Și că deunăzi la schitul *Fetelor nobile*...

— Te-a bătut.

— Adică ne-am bătut, Escelența! protestă sergentul.

— Da, el cu un ciomag și tu cu o sabie sdra-vană și ai avut și rușinea să te vezi desarmat de *Ricardo*.

— Și d-ta imi poruncesi să mă duc să-i întind mîna?

— Vrei să-ți rîsbun pe el?

— O d, vreau!

— Înveță te der să i răbdare. Rîsbunarea ta va fi cu atît mai sigură și mai ușoră, cu cît *Ricardo* se va feri mai puțin.

— Așa este. Și ce trebuie să faci ca să ajungi aci?

— Să te impac cu *Ricardo*.

— Greu lucru!

— Și eu trebuie să m'arăt prietinelui lui *Felice Badoer*! dîse podestatul încrîntînd sprînceana.

— D-ta însă nu-l poți iubi pe tînerul acela! dîse *Bartolomeo* pe care potrivirea acesta de situațiune între el și patronul său îl mai incurgia.

Contele impuse sergentului numai cu o privire să tacă și dîse mîngîindu și mînerul sabiei:

— Mî insărcinez eu să-l lovesc în loc bun

când va veni vremea. Până atunci fă-te pisică, m'a înțeles?

— Da, Escelența.

— Bine. Întorce-te la post, la partea dinainte a gondolei. Nu trebuie să te mai vezi cineva vorbind cu mine.

Era băiet inteligent sergentul *Bartolomeo*, când i se deșteptau instinctele rele. Cîtu ținu drumul el rumegă poruncile stăpînului său și ghici foarte iute ce folos ar pute să tragă el cu un om simplu și bun ca *Ricardo*. De aceea se și hotărî ca în silă să s'arat prietinelui gondoliului.

Mica flotilă se oprî la intrarea *Canalului Mare* în fața palatului *Badoer*. Scara cea mare de marmură, care ducea la pîrta despre apă, s'acoperî într'o clipă de o armată de lachei, cari s'așegară în două rînduri pe fiecare tîrță, pe când doi dintre ei acopereau cu un covor de *Smyrna* tot spațiul cuprins între treapta de sus a peronului și până la gondolă. Majordomul se scobori și el într'această vreme ca să ajute vizitatorilor să se cobore.

Precauțiunea acesta își avea folosul, fiind că marea care scîdea în momentul acesta lăsa gîle treptele de jos ale scării, pe cari fluxul, ce le bătea cîsurî pe rînd, le făcea foarte lunecose.

Însă podestatul *Padovei*, fără să primescă ajutorul majordomului, sărise sprinten pe treptele de sus și ajunsese în capul scării până să n'apuce bietul majordom să-i trecă înainte în sala de gardă și să strige după cum cerea eticheta: „Escelența sa monseniorul, podestatul *Padovei*!”

Situatiunea în Bulgaria.

De alaltaerî circulă diverse șgomote prin orașu privitoare la turburări, ce s'ar fi făcutu în Bulgaria. Se spune că trupele din Șistov s'ar fi declarat contra principelui de Coburg și că o revoltă ar fi izbucnită la Rusciuc.

După informațiunile „Românului“ se pôte afirma numai că a sosită o telegramă către guvernul român, prin care se spune că o bandă a atacat casieria, dăr că a fost respinsă de oștre. Nu se știe încă ce proporțiunî a avută această luptă. „Agenția Havas“ și „Agenția Liberă“ nu dau nici o șcire.

În privința celor petrecute la Rusciuc persoane venite din acel oraș spun, că Duminecă s'a ținut un mare meeting în care s'a criticat regenta și s'a cerut proclamarea republicei.

După terminarea meetingului, spune „Epoca“, mulțimea avându în capul ei pe membrii cei mai cunoscuți din partidă Zankovistă au străbătut ulițele orașului strigându: trăiescă Rusia! trăiescă Franca! Jos Regenta! Ajunse în fața prefecturii și vechându pe Mantoff la o ferestră mulțimea a început să strige: trăiescă Kazakoff și Ivanoff! Jos Mantoff!*) Manifestațiunea a ținut mai mult de 4 ore fără ca poliția să fi îndrăsnit a interveni.

Cătră s'era numai prefectul Mantoff însoțit de câțiva militari și de un număr destul de mare de agenți ai poliției s'a dus într'una din mahalalele orașului unde au ridicat dela domiciliul lor pe mai mulți cetățeni pornindu'i imediat din oraș fără a se ști unde.

A doua zi numeroșe arestațiuni au fost făcute între membrii partidei Zancoviste.

Ultime șciri.

Pesta, 28 Iulie. — Se telegrafiază din Sofia țiarului „Pester Lloyd“, că ministrul de interne ar fi adresat autorităților bulgare o circulară în care le invită de a face pregătiri pentru primirea principelui de Coburg, de ore-ce guvernul ar fi primit o comunicare anunțându că principele de Coburg va sosi la Tërnova între 6 și 10 August.

Berlină, 28 Iulie. — Șciriile din Viena anunțându îmbunătățirea candidaturii principelui de Coburg sunt categoric desmintite aici.

În cercurile diplomatice competente se afirmă că principele Ferdinand nu va putea niciodată obține în același timp favoarea Bulgariei și a Rusiei.

Londra, 28 Iulie. — Corespondentul țiarului „Times“ din Sofia află că marea Sobrania se va întruni la șfirșitul lunei lui August.

ȘCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

ROMA, 29 Iulie. — Trimisul german Șchlözer pe lângă Vatican, a înmănat Papei din incidentul jubileului o scrisore autografă a îm-

*) Mantoff e prefectul Rusciucului, ăr Kazakoff și Ivanoff cei doi Bulgari cari au vrut să îl omore în Bucuresci. Red.

përaturii germane pe lângă o mitră prețioșă lucrată artistic.

SOFIA, 29 Iulie. — Șcirea „Agenției Reuter“: S'a decis ca Nacevici și Stoilov să meargă la Viena spre a visita pe prințul de Coburg. Se crede, că prințul va veni în curându aci.

PARIS, 29 Iulie. — Rouvier va ține în curându o vorbire importantă.

SOFIA, 29 Iulie. — Poporațiunea se întărește în convingerea, că prințul de Coburg vine în curându în Bulgaria.

DIVERSE.

O vioră prețioșă. — Un instrument de cel mai rar fel e aț de vechit în Pesta, o vioră de Amati, ce a făcut o acestu renumit artistu pentru regele Ludovic XIV. Acestă vioră e provăduță cu tôte documentele, care adevăresc că în adevăr e făcută de Amati. Posesorul acestei prețioșe rarități, ală cărei preț nu e mai mic de 7000 fl., este fabricantul de instrumente Paul Pilat din Pesta.

Fără bani merge, dăr fără bărbat ba. — La poliția din Clușiu apăr de curându o tănără femeia cu ochii plânși și spuse că bărbatu-său, cu care trăise câțiva ani, a părăsit-o luându cu el și banii ce i economisise ea, în sumă de câțiva florini. „De bani nu mî pasă, țise ea, numai el să fi adus îndărăt!“

Progresul prostituției în Pesta. — Poliția din Pesta a descoperit în strada Nucului un cuib secret de prostituate. La Regina Weinmann ce lăcesce acolo au găsit doi agenți secreți polițienesci mai multe prostituate în vîrstă de 14—16 ani. Tôte au fost duse la poliția împreună cu cea, care le adăpostea.

Nebotezat 19 ani. — Scaunul orfanal din Arad a descoperit de curându, că un tînăr de 19 ani, ai căru părinți muriseră curându după născerea lui, e nebotezat. Se vorbește că tînărul s'a arătat dispus a se boteza în biserica reformată de acolo.

Părintele mănăcirii carnel de cal în timpul modern este medicul veterinar franceș E. Decroix. În campaniile din Crimeea, Algeria și mai ales în Maroco la 1859 el a observat, că din cauza unor mănăcări rele său din lipsa de hrană mureau sute de soldați, pe când o mulțime de cai ucis în bătălii puteau pe câmp. El a atras asupra acestei împrejurări atenția guvernului, care a și recomandat oficial mănăcarea de carne de cal. După asediul Parisului în 1870, în timpul căruia orașul a trăit mult timp aprăpe numai cu carne de cal, mulți se voru fi deprins cu această carne căci în 1886 Parisul a consumat 16,749 cai 376 măgari și 82 catiri.

Un tîlhar nepomenit!! — Un criminal puțin comun și care mărește numărul crimelor teribile, s'a prins în ția de 11 Iulie, scrie „Răsboiul“. Acesta e Oprea Olteanu cioban, originar din Făgăraș. Acum un an a ucis pe Ion Rapalan, cioban ca și el la d. Haralambie Rălescu, să-i fure nise bani, în circumstanțele următoare: i-a tăiat capul, i-a tăiat picioarele dela genunchi în jos, ăr dela genunchi în sus până la șolduri avea numai osul gol, carnea lipsind cu totul. Asasinul a fugit cu membrele ce lipseau cadavrului și le-a purtat mult timp în glugă. Acum în urmă s'a dus rătăcind prin comuna Căldăresci, pl. Câmpului. jud. Buzău, să mănănce pepeni, căci murea de foame. Pădarul bostanei s'a luat la cîrtă cu el și l'a lovit cu o furcă în cap din cauză că voia să fure pepeni. Dus fiind la primăria, d. primar Manea Io-

nescu, care s'a purtat cu laudă în această afacere, l'a recunoscut după doi dinți la o parte ce-i lipseau, după signalmentele date de prefectură. Arestându-l și supundu-l la cercetare, el a mărturisit că a omorit pe Ion Rapalan, dăr nu să-l fure după cum e, a mai omorit pe un cărciumar, care îi dăduse să mănănce; acesta cerându-i bani, el a fugit, atunci luându-se cărciumarul după el cu mai mulți locuitori, el în drum a scos un revolver și a împușcat pe cărciumar. Până acum nu s'a dovedit că l'a omorit, dăr se știe că el unde se ducea să mănănce, jefuia și dispărea. În tot timpul rătăcirii lui, a călărit un măgar de furat. Ciomagul cu care umbla, e de un metru și 50 cm., foarte gros, și într'un vîrf e legat un cuțit ordinar, dăr puternic, tăios grăznic, cu care împungea victimele; cercarea ce a vrut să o facă și cu pândarul bostanei. Asasinul e de vr'o 35 de ani, de statură înaltă, voinic, oacheș, ochi mari bolboșai și se uită pe sub sprâncene. A mai dat foc armanului d-lui Rălescu, pe care l'a amenințat și cu moarte, și armanului unui locuitor Gutoiu. Astea sunt din cele ce șciau mai înainte, instrucția nu i s'a făcut. Detalii la timp.

Căldurile cele mai mari. — Ță o statistică de căldurile cele mai mari ce s'au simțit în diferitele epoci în Europa: În 627, căldura fu atât de mare în Franca și Germania, încât fântenele secară și un mare număr de persoane muriseră de sete. În 870, munca câmpului fu suspendată, muncitorii, cari voiau să persiste în munca lor sub cerul liber, fură loviți în forte scurtă timp de insolația mortală. În 903, rațele sorelui fură atât de tari, încât vegetația fu cu totul arsă ca sub acțiunea focului. În anul 1000, rurile secară, pești putrediră, din care cauză se născu ciuma. În 1122 și 1132 fu o căldură ne mai pamenită. În 1131 Rîmul secară. În 1139 fu o căldură toridă în Italia, unde vegetația fu cu totul distrusă. În bătălia dela Bela, 1260, mai mulți omeni fură omoriți mai mult de căldură de cât de armele inamicilor; toți mureau de insolație. În 1277, 1303, 1304, 1615 și 1765, verile fură atât de călduroșe, încât omeni abia mai puteau trăi. În 1718, prăvăliile și teatrele se închiseră. Nici o picătură de apă nu cădu. În 1779 căldura fu atât de mare în Bolonia încât o mulțime forte mare de persoane muriră sufocate. În Iulie 1793 căldura deveni insuportabilă, legumele și fructele se uscară. În mai puțin de o oră, carnea se descompunea. În 1822, căldura fu însoțită de numeroșe cutremure de pământ, cari cauzară pagube însemnate în Alsacia. Căldura din 1832 aduse colera în Franca. La Paris muriră 20,000 persoane. Verile din anii 1845, 1846, 1849, 1860, 1870 și 1874 fură de asemenea forte călduroșe dăr ele nu prezentară aceleași inconveniente ca cele ce le precedară.

Necrolog. — Nicolau Raț par. gr. cat. în Petridul de sus ca soț, cu Augustin Ștefan ca fiu, mai departe Ștefan Raț cu soția s'a Susana ca socri, în numele lor și a altor numeroșe rudeni cu inima înfrântă de durere anunță, că iubita și neuitata soț, buna și gingașă mamă, respective noră: Ludovica Raț născ. Gaia, după îndelungă suferință împărțită fiind cu Sf. Taine, în 14 Iuliu st. n. a decedat în Domnul în ală 28-lea an al vieții și ală 4-lea al fericii sale cășătorii. Rămășițele-i pămîntesci, după binecuvîntare s'au transportat Vineri în 15 Iuliu st. n. la Turda spre a se astrua după ritul gr. cat. în mormântul familiar. Fiă-i memoria eternă, repausul lin!

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cu tôte acestea numele musafirului totu ajunsese la urechile lui Felice Badoer, care acum era forte ocupat ca să facă o toaletă din cele mai îngrijite în mijlocul unui arsenal de sticlute, de cosmetice, de paste, de alifii și de esențe de tot felul.

Tînărul patrician, deși forte mirat de visita acestă neașteptată, se pregăti să primescă pe podestatul Padovei cu politeță și cu deferența datorită rangului, pe care contele Martinengo îl ocupa în guvernul Republicei.

Felice eși dăr înainte podestatul și-l introduse într'o galerie forte mare așternută cu mozaic, care ocupa tötă lungimea catului întâiu. Galeria acestă, care era și salon de primire și sală de preumblare, era o trebuință în țera acestă, unde era aprăpe cu neputință să facă cineva exercițiu afară.

— Visita mea te surprinde?! țise podestatul venind spre Felice Badoer, cu zimbetul pe buze și cu mâinile întinse.

— Mă încântă mai cu deosebire! răspuse tînărul cu mai multă curtenire decât sinceritate.

— Nu ești și d-ta de părere că nu este niciodată prea tărdu când este vorba să-și îndrepte cineva greșeliile? întrebă podestatul cu cea mai mare prietenia.

— Eu însă nu știu ca Escelența Voștră să fi greșit într'u ceva față de mine.

— Ba da! ba da! stăru podestatul. — Nu numai le mărturisesc, dăr pe cât mî stă în putință vrău să le îndreptez.

— Încă odată, domnule conte, nu știu despre ce greșeli faci alusia! țise Felice pe care stăruința podestatului începuse să-l cam incurse.

— Fiica Adriaticei nu ț-a spus nimic despre mine? întrebă podestatul uitându-se drept în o hii tînărului patrician. Nici o vorbă.

Contele nu-și putu stăpâni o mișcare. Negreșit că planul său de purtare se găsea mult modificat de răspunsul lui Felice. Cu tôte acestea țise îndată:

— Sunt forte recunoscător Fiicei Republicei pentru discrețiunea sa; însă nu vrău să profit de ea pentru ca să păstrez în fața d-tale o situație care ar fi corectă numai în aparență. Ț-am făgăduit să mă mărțurisc d-tale; ascultă-mă. Am greșit că am uitat totu într'o vreme și ce vîrstă am, și misiunea cu care mă însărcinase Senatul și că te alesese pe d-ta ca bărbat al Venetiei. Gingășia ei, frumșea ei mare, farmecul care ese din tötă ția ei, m'au înebunit o clipă și m'am gândit să o iau de nevastă. N'ai bănuit nimic?

Felice Badoer se uita forte ciudat la podestatul. Nu pricepea nimic nou din câte-i spunea Martinengo. Felice ghicise pentru ce vizitase Martinengo pe Venetia, îndată după ce se despărțise de podestatul în șchitul Felicilor nobile. Dăr pentru ce i se mărturise acum? Felice se întreba unde vrea Martinengo să ajungă? Întorsătura ce lua conversația îi strica cheful. Podestatul încep deodată să riță așa de liber încât Felice încereni.

— Așa dăr, nu ghicești?... întrebă Martinengo.

— Aștept ca Escelența Voștră să se esplice! țise Felice cu multă rēcă.

Podestatul, care se sculase, s'apropiă de Felice și i puse pîrînteste mâinile pe umeri. Pe urmă, cu un zimbet așa numit vesel, îi țise:

— Copile, nu înțelegi, că în starea de esaltare în care era signora, numai un lucru trebuia făcut pentru a ajunge la ținta ce m'oi propusesem și pe care par că nu-l pricepi, adică să silesc să aleg pe unul din amândoi pretendenți?!

— Iartă-mi timpirea, însă totu nu pricepi țise Felice cu orecare nerăbdare.

— Și cu tôte acestea e forte simplu. În entuziasmul său religios, pe care eu n'am nici să-l discut nici să-l combat, tînăra signoră te rugase, nu'i așa? ca să renunț la ea.

— Da, este adevărat!

— Și d-ta, cu o curtenire cavalerescă care te onorează, cedaseși dorinței manifestate de ea?!

— Chiar eu ț-am spus această, după ce am lăsat-o, în ția când ne-am întâlnit în șchitul Felicilor nobile.

— Așa este. Însă mie nu mî plăcea desnodământul acestă. Eu aveam datorită să eșcut ordinea senatului. Ghicești acum tactica mea?

— Nu încă.

Podestatul luă destul de prieteneste brațul tînărului patrician în ală său și încep să se plimbe prin galerie.

— Ești prea modest! îi țise el zimbînd. — De aceea și eu mă voi esplica. Atunci m'am prășinat și eu, sigur că într'un bîrîn ca mine și tînărul cel frumos, gentilomul cel mai perfect dintre toți tinerii noștri patriciani, signora n'are să se atîrne multă vreme: și, într'adevăr că a și ales numai decăt.

(Va urma).

Cursul la bursa de Viena din 26 Iuliu st. n. 1887.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, listing various securities and their values.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 14 Iulie st. v. 1887.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including exchange rates and prices.

Cursul ploței Brașov

din 28 Iuliu st. n. 1887.

Table with financial data for the Brașov market, listing prices for various goods and currencies.

AVIS.

Aducă la cunoștința onor. publică, că am asortat complet și din nou depositul de stoffe din magazinul de haine bărbătești...

B. Schwarze, Ulița Vamei Nr. 11.

Concursu.

Pentru ocuparea a două posturi de învățători la școala confes. gr. cat. română din Nepos, Vicariatul Rodnei, prin acesta se scrie concursu sub următoarele condițiuni:

- 1. La postul primu de învățătoru se va solvi unu salariu anualu de 200 fl. v. a. în rate lunare anticipative din fondul scolasticu confesionalu precum și 3 lemne de focu. 2. Postul secundu e împreunatu cu unu salariu anualu de 200 fl. v. a. asemanea solvibilu în rate lunare anticipative totu din fondul scolasticu confesionalu.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi voru avé a produce carte de botezú, apoi a dovedi că au absolvatu preparandia, au testimoniu de calificatiune și din limba maghiarâ, de moralitate și servițiu. Se voru preferi acei concurenți cari voru documenta că au cunoștința economiei casnice și cantú.

Suplicele provéute cu susu numitele documente au sê între la senatul scolasticu confes. localu până în 20 Augustu a. c. st. n. la 6 ore sêra.

Cele întârțiate nu se voru considera.

Din ședința senatului scolasticu confes. gr. cat.

Nepos, în 18 Iuliu 1887.

Președintele: Iacobu Majoreanu, preotú cooperat.

Notarú ad. hoc: Filipu Loginú.

Se caută unu servitoru românú,

care sê scie și limba germanâ, pentru orchestra (musica) orașenescâ din locu.

A se adresa la șeful conducetoru alu orchestrei

Anton Brandner.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Iuliu st. n. 1886.

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statú reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teiuș-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teiuș. It lists train numbers, departure times, and arrival times for different services.

Nota: Orele de noapte suntú cele dintre liniile gróse.